

Bruxelles, 15. studenoga 2017.
(OR. en)

**Međuinstitucijski predmet:
2016/0105 (COD)**

14091/1/17
REV 1 ADD 1

CODEC 1761
FRONT 459
VISA 418
COMIX 744

NAPOMENA O TOČKI „I/A”

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Odbor stalnih predstavnika / Vijeće
Predmet:	Nacrt uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EU) 2016/399 u pogledu korištenja sustavom ulaska/izlaska (prvo čitanje) – donošenje zakonodavnog akta = izjave

Izjava Komisije

Uredba o uspostavi sustava ulaska/izlaska u skladu je s trenutačnim tranzitnim režimom za Kalinjingrad utvrđenim Uredbom br. 693/2003¹.

Komisija će osigurati zakonodavnu ujednačenost tih pravnih akata u slučaju buduće izmjene tranzitnog režima za Kalinjingrad.

¹ Uredba Vijeća (EZ) 693/2003 od 14. travnja 2003. o uspostavi posebnog Dokumenta o pojednostavljenom tranzitu (FTD), Dokumenta o pojednostavljenom željezničkom tranzitu (FRTD), izmjeni Zajedničkih konzularnih uputa te Zajedničkog priručnika, SL L 99, 17.4.2003., str. 8.

Izjava Austrije

Austrija izrazito cijeni intenzivna nastojanja estonskog predsjedništva da se postigne široki konsenzus među državama članicama o tom važnom pitanju.

Međutim, tijela kaznenog progona i dalje nemaju dostatan pristup sustavu za identifikaciju državljana trećih zemalja ili drugih osoba koje se nalaze u prekršaju. Nadamo se da će se rješenje u vezi s tim problemom pronaći u okviru interoperabilnosti.

S obzirom na učinkovitu suradnju među tijelima nadležnima za azil u državama članicama bilo bi ujedno korisno osigurati pristup sustavu ulaska/izlaska tijelima nadležnima za azil. Neophodno je osigurati učinkovitu uporabu sustava kao što je sustav ulaska/izlaska koji je bio predmet dugih pregovora, a koji su zahtijevali znatne financijske i ljudske resurse. Pristup tijela nadležnih za azil sustavu ulaska/izlaska u svrhu identifikacije državljana trećih zemalja, kao i radi olakšavanja procesa i vraćanja, predstavljao bi središnju dodatnu korist sustava ulaska/izlaska.

Izjava Hrvatske

Republika Hrvatska podržava cilj ove Uredbe budući da bi ista trebala doprinijeti jačanju i održavanju povoljnog stanja sigurnosti na području cijele Europske unije, čiji je preduvjet, između ostalog, bolji i operabilniji nadzor vanjske granice.

Navedeni cilj treba smatrati najvišim interesom građana Europske unije, te Republika Hrvatska drži neprihvatljivim da se Uredba od samog početka svoje operativne primjene ne bi primjenjivala i na vanjskim granicama Europske unije, čime bi se njezin učinak nepotrebno i neosnovano umanjio.

Valja naglasiti kako bi se stupanjem na snagu trenutnog prijedloga teksta Uredbe privremeno suspendirala važeća odredba članka 6. stavka 1. Zakonika o schengenskim granicama (SBC) i važeće odredbe Pristupnog ugovora Republike Hrvatske kao integralnog dijela *acquis communautaire*. Republika Hrvatska ističe kako je Europska komisija već u nazivu Prijedloga uredbe predvidjela njezinu primjenu upravo na vanjskim granicama Unije i samim time jednak tretman svih država članica.

Nejednakom primjenom Uredbe na punopravne članice šengenskog prostora i na one koje to tek trebaju postati, uključujući i Republiku Hrvatsku, cilj ove Uredbe postao bi sekundaran, a osim što bi se time ugrozila unutarnja sigurnost Europske unije te učinkovita borba protiv terorizma i teških kaznenih djela, poslala bi se i negativna poruka europskoj javnosti.

S operativnog aspekta, nejednaka primjena Uredbe značila bi nemogućnost registriranja duljine boravka državljana trećih zemalja na kratkotrajnom boravku u EU kroz nemogućnost uvida u VIS sustav preko EES-a te samim time provjeru validnosti šengenske vize. Budući da Republika Hrvatska ovu vizu priznaje kao jednakovrijednu hrvatskoj, moglo bi se dogoditi da kroz svoje državno područje s ciljem putovanja u države šengenskog prostora, a zbog nemogućnosti uvida u VIS kroz EES, propusti osobu s nevažećom vizom, čime se otvara i pitanje države članice odgovorne za pokrivanje troškova povratka ovih osoba.

Nadalje, neprimjena Uredbe u Republici Hrvatskoj značila bi nemogućnost dobivanja i drugih operativnih podataka o osobama koje učestalo prelaze vanjsku granicu Europske unije i šengensku granicu, uključujući potencijalne teroriste i druge sigurnosno sumnjive osobe.

Ovakva neujednačena primjena mogla bi preusmjeriti kretanje osoba koje predstavljaju prijetnju unutarnjoj sigurnosti Europske unije preko onih granica na kojima se ovaj sustav ne bi primjenjivao. U slučaju Republike Hrvatske to bi značilo na oko 1350 km vanjske granice Europske unije, imajući u vidu i treće države u kojima je prisutan trend jačanja netolerancije, radikalizma i nasilnog ekstremizma, potaknut i fenomenom stranih terorističkih boraca koji se s ratišta vraćaju u matične države, što povećava rizik od terorizma i za Republiku Hrvatsku.

Dodatno, nejednaka primjena Uredbe imala bi ozbiljne implikacije i na protočnost prekograničnog prometa jer bi pored uvedenih sustavnih provjera bilo potrebno dodatno vrijeme za ručnu umjesto automatiziranu obradu putne dokumentacije, čime bi se dovelo u pitanje adekvatno sigurnosno profiliranje putnika od strane graničnih službenika.

Uzimajući u obzir sve navedeno, Republika Hrvatska je kao država članica s dugačkom vanjskom granicom iznimno zainteresirana za pronalaženje načina kojim bi se ova Uredba primjenjivala na svim vanjskim granicama Europske unije od samog njezinog donošenja, čime bi se optimizirao i sam njezin cilj.
